

det hele Laugssystem kunne og ville vi ikke fastholde, fordi vi erkjende, at Staten ikke kan paatage sig igjennem sin Lovgivning at løse den Opgave, som skulde være Laugsvæsenets Opgave, naar det overhovedet kunde lade sig retfærdiggjøre. Staten kan ikke paatage sig at opstille de skarpe Detailgrændser, som skulde adskille de enkelte Fag; den kan ikke paatage sig at ordne Forholdet imellem Mester og Svende saaledes, som Laugsvæsenet har søgt at gjøre; det maa man lade falde, og dog vil man beholde et saadant enkelt Brudstykke; man vil beholde ligesom en Reliquie, uagtet man dog maa gjøre sig det klart, at det i Virkeligheden er noget ganske Andet end det Gamle, man nødig vil opgive, man glemmer, at det i Virkeligheden kun kunde blive til Spot, fordi det i den Grad er i Strid med det Overleverede, at Ingen vilde kunne gjenkjende det Gamle i det Nye. Det er denne Grundforskiel, som der under alle Omstændigheder er imellem det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), og det Forslag, der er stillet af Thingets ærede Viceformand; men imod Thingets ærede Viceformand maa jeg atter og atter gjøre den Anskuelse gjældende, at man kan give Overgangsperioden en saa lang Udstrækning, at man praktisk nærmer sig til det Samme, som findes i Forslaget, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen). Der er en overordentlig Forskiel i Principet imellem en Lov, som siger, at der skal aflægges en Prøve, og en Lov, som siger, at der kun i nogen Tid skal være en Prøve; men man kan sætte denne „nogen Tid“ saa lang, at Forskiellen bliver forsvindende. Jeg for min Deel kan godt forstaae de ærede Rigsdagsmænd, f. Ex. Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), som siger: Skal der være en Prøve, lad os da faae den ind i Forslaget som Regel, men kan det ikke sættes igjennem, anseer man det for forkeert eller forkasteligt, saa lad det ikke blive en Undtagelse for lang Tid, lad os ikke kaste et saadant Agitationsstof for mange, mange Aar ind i selve Næringsfagen, lad os ikke

sætte Svendene op imod Mesterne derved, at vi for mange, mange Aar stille en Bestemmelse hen, om hvilken Lovgivningsmagt selv har erklæret, at den ikke skal være det blivende Grundlag for Næringsforholdenes Ordning.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) J. A. Hansens Underændringsforslag under Litr. a til Mindretallets (Monrads) Ændringsforslag til § 15:

at Ordene: „i Løbet af 10 Aar efter den i § 87 og § 88 fastsatte Overgangstids Udløb“ udgaae.

vedtoges med 43 Stemmer mod 34.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Monrads subsidiaire Forslag til hans Ændringsforslag til § 15:

2) Første Deel af Sammes Underændringsforslag under Litr. c:

De 3 første Ord i Mindretallets ny § 16 forandres til „der“ forkastedes med 48 Stemmer mod 33.

3) Sammes Underændringsforslag under Litr. b. til Mindretallets (Monrads) Ændringsforslag til § 15:

at Slutningsordene: „som nærmere fastsættes af Kongen“ udgaae, og at første Stykke af Mindretallets nye § 16 istedet derfor tilføies, saalydende:

„Den foreskrevne Prøve skal bestaae i Færdigelsen af et i de paagjældende Haandværk almindeligt forekommende mindre Stykke Arbejde, eller af en enkelt Deel af et større Arbejde, hvorved godtgjøres almindelig Færdighed i Haandværket, eller i den særlige Deel deraf, hvormed den Vedkommende maatte opgive nærmest at have beskæftiget sig.“

forkastedes med 63 Stemmer mod 21.

Som en Følge af denne Afstemning bortfaldt den sidste Deel af J. A. Hansens Underændringsforslag under Litr. c.